

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد بدین بوم ویر زنده یک تن ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید غزل - ویرجینیا

نهم جولای 2013

امید و مرگ

مانند هر روز انتظار میکشم. گاه خسته و اندوهناک، گاه پر از امید و نشاط.
آن همه انواری که از فاصله ها به چشمانم نمایان است، در رُخم تار میشود
و تو چون روزهای گذشته تلخ من، در انتظارم میگذاری.
آری میدانی کسی که با این حالت عادت گرفته است، هرگز اندیشه برگشت
نخواهد داشت و در آن معیادگاه پرخاطره، رنج دوری و انتظار را با هرچه
نیروست تحمل خواهد نمود. تو خوب میدانی، که کسی ترا با نفسهایش
همگام میبیند و با نفسهایش تکرار میکند؛ کسی تا لحظه های سرد مرگ، ترا
میجوید.

من با اندوه زاده شده ام و در پای اندوه جان خواهم سپرد و تا انتهای هستی
انتظار خواهم کشید. جوابگوی من شاید امیدی باشد و یا زهر تلخ مرگ.

(ناهید "غزل" غنی زاده - یکشنبه 61/1/8)